

© 2016 Sal Abbinanti

Used with permission. No part of this book may be printed or reproduced in any manner whatsoever whether mechanical or electronic, without written permission of Sal Abbinanti. The story, characters and incidents in the publication are entirely fictional. All characters appearing in this book and their distinctive likenesses are trademarks of Sal Abbinanti. All Rights Reserved. www.samabbinanti.com
This edition is published in 2016.
by Darkwood d.o.o.

ATOMIKA

BOG JE CRVEN

Originalni naslov: *Atomika: God is red*
Originalno objavljeno u formi svečica:
Atomika: God is red #1 – 12 (2005 – 2011)

Crtež i priča: **Sal Abinanti**
Tekst: **Endru Dab**
Tuš: **Baz**

Boja: **Kristina Strejn i Bet Sotelo** #1 – 8;
Simone Peruci #9 – 12

Naslovna i zadnja strana korica: **Aleks Ros**

Unutrašnja naslovna strana: **Artur Sudam**

Autori originalnih naslovnih strana svečica:
Aleks Ros #1; **Glen Fabri** #2, #3, #12;
Baz i Piter Stejgervald #4;
Dejvid Mak #5; **Tim Bredstrit** #6;
Erik Pauel #7; **Klaudio Kastelini** #8;
Simone Bjanki #9;
Travis Šare #10; **Sajmon Bizli** #11;

Darkwood d.o.o., Beograd
e-mail: info@darkwood.co.rs
www.darkwood.co.rs
011/2622-867
064/6465-755

Urednik: **Vladimir Ćuk**
Prevod: **Vladimir Ćuk**
Dizajn: **Vuk Popadić@Sinergija dizajn**
Unos teksta, prelom i retuši:
Nenad Marinković@Pero i miš
Lektura: **Agencija Mahačma**
Tehnički konsultant: **Dejan Đoković**

Štampa i povež: **Rotografika, Subotica**

CIP – katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd
ISBN 978-86-6163-366-9
COBISS.SR-ID 225397260

ATOMIKA

BOG JE CRVEN

PREDGOVOR:	
POREKLO ATOMIKE	4
POGLAVLJE I – BOG JE CRVEN	9
POGLAVLJE II – DRŽAVA	41
POGLAVLJE III – GULAG	69
POGLAVLJE IV – PRIPJAT	93
POGLAVLJE V – LJEŠIJ	117
POGLAVLJE VI – BABA JAGA	141
POGLAVLJE VII – MARIONETE	165
POGLAVLJE VIII – SPASITELJ	189
POGLAVLJE IX – TEST	213
POGLAVLJE X – BESMRTNI	237
POGLAVLJE XI – NEMILOSRDNI	261
POGLAVLJE XII – POSTANAK I PROPAST	285
GALERIJA	311
PANTEON ATOMSKIH BOGOVA	
LEKSIKON	333
REČO AUTORIMA	356

POREKLO ATOMIKE

U stripovima svaka priča ima svoj životni ciklus. Nekim stvaraocima su potrebne godine dok ne uobliče svoju priču, dok je drugi smisle preko noći u suludom naletu kreativnosti (ili rokova). *Atomika* je velikim delom ovo prvo, ili, u zavisnosti od ugla gledanja, ovo drugo.

Sala Abinantija sam upoznao leta 1999. U isto vreme smo se okušali u industriji stripa bacivši na papir nekoliko poteza četkice – dovoljno da znamo da želimo više, ali obojici nedovoljno da to što nam je ponuđeno nazovemo karijerom. Sprijateljili smo se, otkrili da imamo mnogo toga zajedničkog (i još važnije, da ne nerviramo jedan drugog do bola) i saradivali na nekoliko pokušaja zasnovanih na inovativnim konceptima nekoliko opskurnih strip-junaka za novi milenijum, izdavačkih kuća *Marvel* i *DC*. Nažalost, uprkos našim idejama, koje su bile fantastično kreativne i vrlo moguće najbolje na svetu (barem se ja tako sećam), pokušaji su završili u nekoj korpi, kao što većina završi. Dok smo radili, Sal mi je ispričao o svojoj ideji: knjiga bi bila o bogu kog je stvorio Sovjetski Savez kao neku vrstu veštačkog božanstva koga bi vlast mogla da kontroliše i koristi za manipulaciju naroda. Naslovio ju je *Atomika* i ideja mi se svidela. Međutim, jednostavno nikako nisam mogao da se saživim s njom. Kao stvaraocu, osnovni zadatak ti je da čitaocima ponudiš nešto sa čim se mogu identifikovati. Zato je Piter Parker mali štreber iz komšiluka koga svi vole, Klark Kent zaljubljena prišipetlja, a Brus Vejn napačena duša. Ali kako publici približiti karakter lika koji ne samo da je najmoćnije biće na Zemlji već je toga svestan, a tako se i ophodi prema svemu? Ukratko, kako napisati priču o svemoćnom skotu?

Nisam mogao da nađem odgovore na ta pitanja 1999. godine – i kad smo se našli u pat-poziciji, Sala i mene je život odvuкао na suprotne strane. Ja sam napustio stripove i počeo da pišem scenarija za *RPG*, a Sal da radi za lika koji je obezbedio naslovnu stranu ove knjige: Aleksa Rosa. Još uvek smo se s vremena na vreme čuli telefonom, ali uprkos svim našim namerama i željama za saradnjom, one su, kao i *Atomika*, završili u ćorsokaku.

Skočimo sad u budućnost, u jesen 2004. Ponovo sam bio u stripskom svetu, prebacujući se s jednog malog projekta na drugi, kad mi je stigao imejl. Bio je to Sal. Pitao me je sećam li se njegovog dobrog starog Atomike i jesam li zainteresovan da ga pišem. Odgovor na prvi deo pitanja bio je lak: naravno da sam se sećao! Čak i u tako kreativnoj sredini kao što je svet stripa, ne čuješ često odlične ideje, tako da ti se urežu u pamćenje. Drugi deo je bio teži. Svakako sam želeo da pišem, ali da li sam bio sposoban? Nakon svega, pitanja koja su me inicijalno mučila nisu iščezla. Ipak, dokućio sam da sam sad iskusniji i da ću se s vremenom izboriti: nekoliko meseci za koncept priče, tri-četiri ruke scenarija, biće teško, ali imao sam plan. Odgovorio sam mu da sam zainteresovan i odmah mi je uzvratio: prvo – dobio sam posao; drugo – datum premijere je već bio utvrđen i prva ruka scenarija bila mu je potrebna do ponedeljka. Toliko o planovima.

I tako je rođen Atomika, ideja što se krčkala šest godina... da bi oživela za jedan vikend.

Još želim samo da zahvalim svim ljudima koji su omogućili da ovaj strip oživi: Kristini Strejn, Bet Sotelo, Krisu Rapu, Dejvu Šarpu, Adamu Fortijeru, Aleksu Rosu, Glenu Fabriju, Majklu Tarneru, Eriku Pauelu, Timu Bredstritu, Dejvidu Maku, Bazu i svima koji su nam pomagali na svaki način, bilo to mnogo, bilo malo. Knjiga kao što je *Atomika* umnogome je timski rad, a mi smo bili blagosloveni sjajnim timom. Na kraju, veliku zahvalnost dugujem svom prijatelju, saradniku i čoveku bez koga ova knjiga ne bi postojala: Salu Abinantiju. Veoma sam ponosan na *Atomiku* (na dobre delove posebno; za lošije krivim one proklete zle gnome što žive u stripovima), ali u potpunosti shvatam da je ovo Salovo čedo. On je taj koji, ne samo što je nacrtao svaku liniju već se junački uhvatio u koštac sa svim tim poslovnim i birokratskim smaranjem što se kači na grbaču prilikom ovakvih projekata, time mi omogućivši luksuz da se potpuno koncentrišem na reči. Malo je ljudi koji su za to sposobni, još manje njih sačuva razum, ali Sal je sve to izneo na svojim plećima i zbog toga ću mu se zauvek diviti. A da ne govorimo o činjenici da je neverovatan umetnik koji je mogao kakvu god sliku da sam zamislio u glavi učiniti deset puta boljom na strip-tabli.

Malopre sam spomenuo da nema mnogo sjajnih ideja u stripu – i to je živa istina. Ali još je manje sjajnih ljudi. Sal je jedan od njih i vreme koje sam proveo radeći s njim bilo je među najlepšim u mojoj profesionalnoj karijeri. Nećete naći nikoga ko je više posvećen i gaji veću strast prema stripovima, a *Atomika* je dokaz toga. Što se tiče mojih nedoumica, izborio sam se s njima, kao što ćete videti na stranama koje će uslediti. Vaši prvi utisci o Atomici možda će biti da je pretenciozan, melodramatičan i... nećete mnogo pogrešiti, ali dajte mu šansu. Ono što ćete čitati nije priča o jednoj avanturi, već o putu. I videćete kuda će nas taj put odvesti.

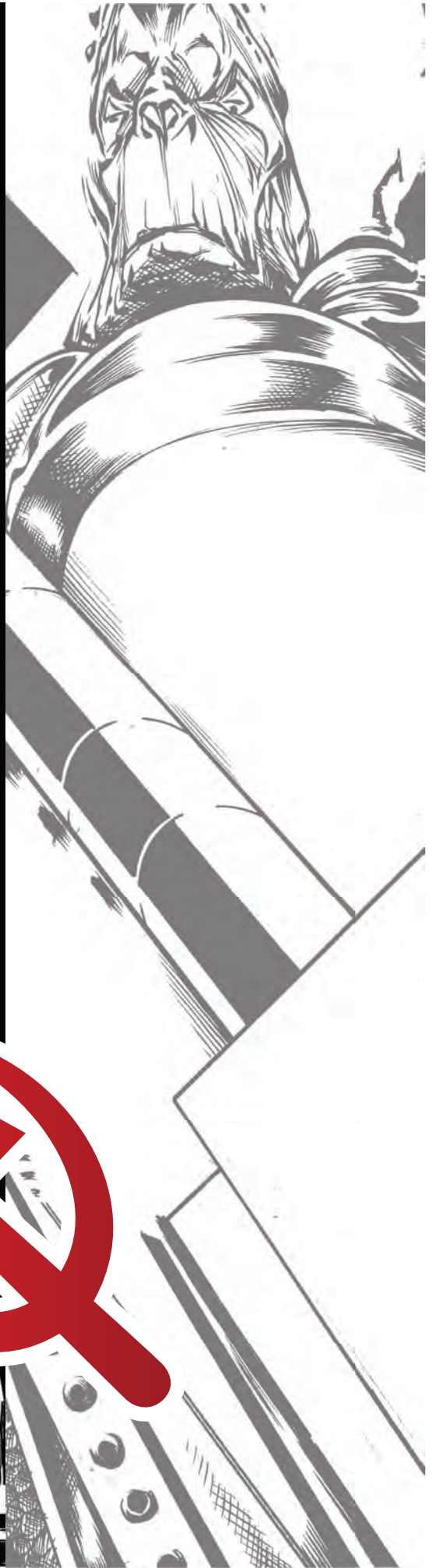
Kao i priče, i svaki lik ima svoj životni ciklus; neki samo malo čudniji od drugih.

Endru Dab

BOG JE CRVEN

*Pri dolasku njegovome
planeta vrištaše, a
zvezde plakahu.*

*Jer on bejaše novorođeni,
stvorjenje od Zemlje
iznedreno i u vatri nauke
iskovano.*

*I kad se potpuno otelovljen u
nebesa vazdigao, dok mu iz
očiju bleštaše moć hiljadu sunaca,
ljudi na kolena padahu. Neki iz
ljubavi, neki iz straha, neki
zbog oba.*

*Takva bejaše sila volje nje-
gove, takva bejaše veli-
čanstvenost bića njegovoga.*

*Drevna božanstva, što od
praiskona hodahu međ ljudima,
drhtahu pred spomenom imena
njegovoga. Jer ona spoznaše
da je, posle toliko vremena,
krug konačno zatvoren.*

*Bog je stvorio čoveka,
a sada je čovek stvorio
Boga.*

*On bejaše moć. On bejaše
slava. On bejaše tehnologija
i stoleće dvadeseto.*

*On bejaše Atomika i
pod stopama njegovim
svet će se tresti.*

- Jevandelje po Agoniji, 1:1-8.

MOSKVA, 1929.

DOŠLO JE
NOVO DOBA.

JEDANAEST GODINA NAKON
VELIKOG RATA ŠTO JE
PORODIO **REVOLUCIJU** I
PRVI PUT POSLE PREVIŠE
VREMENA NASTUPILO JE
VREME **MIRA**.

MIRA IZ KOG SU
PROCVALI
PLODOVI NAUKE
I INDUSTRIJE...

MAŠINE.

LEKOVI.

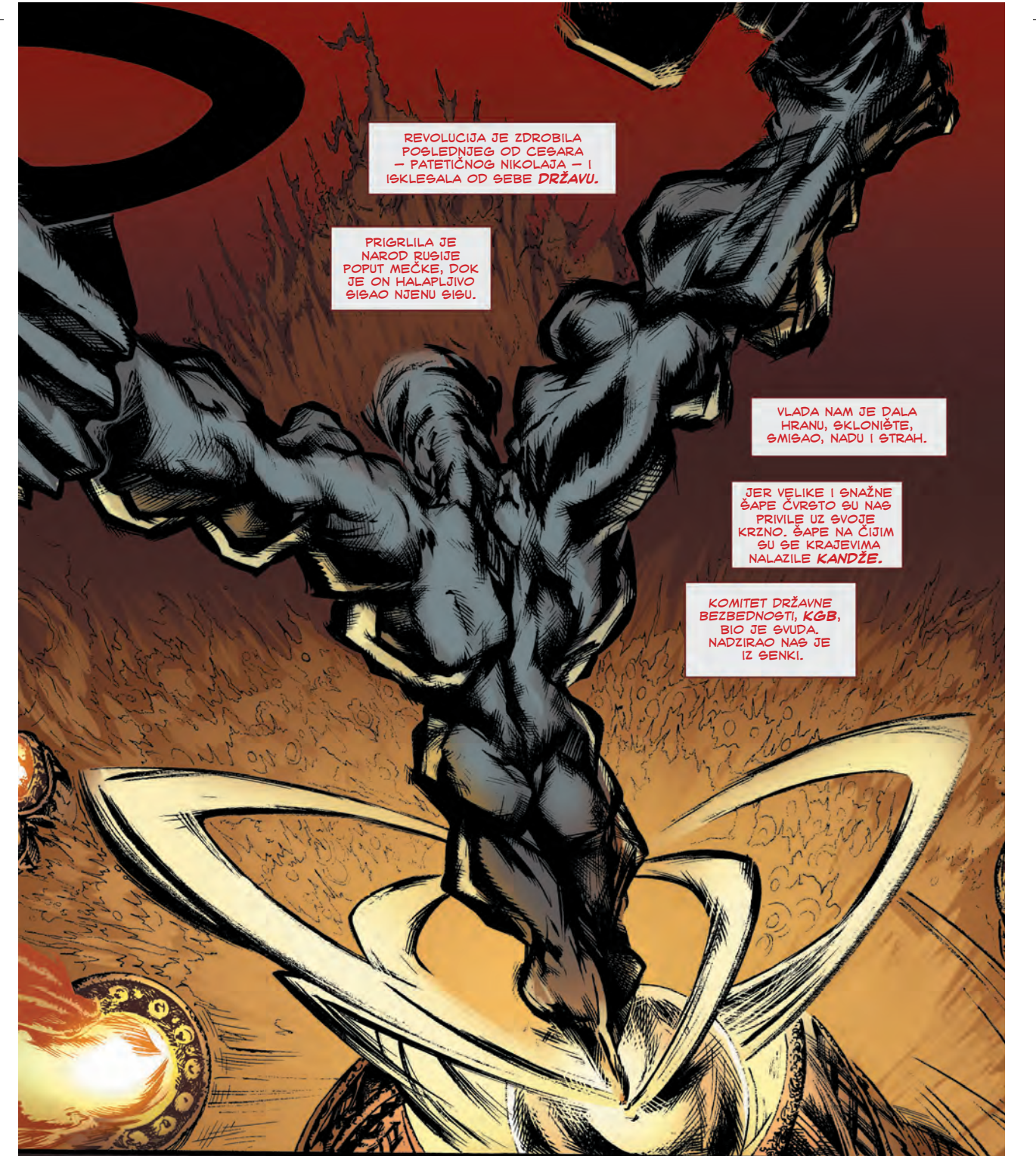

ORUŽJE.

TEHNOLOGIJA.

SVA ČUDESA
MODERNOG
DOBA.

I UŽASI.

REVOLUCIJA JE ZDOBILA
POSLEDNJEG OD CESAŘA
- PATETIČNOG NIKOLAJA - I
ISKLESALA OD SEBE DRŽAVU.

PRIGRLILA JE
NAROD RUSIJE
POPUT MEČKE, DOK
JE ON HALAPLJIVO
SISAO NJENU SISU.

VLADA NAM JE DALA
HRANU, SKLONIŠTE,
SMISAO, NADU I STRAH.

JER VELIKE I SNAŽNE
ŠAPE ČVRSTO SU NAS
PRIVILE UZ SVOJE
KRZNO. ŠAPE NA ČIJIM
SU SE KRAJEVIMA
NALAZILE KANDŽE.

KOMITET DRŽAVNE
BEZBEDNOSTI, KGB,
BIO JE SVUDA.
NADZIRAO NAS JE
IZ SENKI.

PA IPAK, DRŽAVA JE
BILA ŠVE. ONA JE
BILA ŽIVOT I VEROVALI
SMO JOJ.

KOJI DRUGI
IZBOR SMO
IMALI?

ALI MOJE REČI ZVUČE
KAO DA JE ZEMLJA MOJE
MLADOSTI BILA KOŠMAR,
A ONA TO NIJE BILA.

BILA JE,
AKO NIŠTA
DRUGO,
JEDAN **SAN**.

U TOJ ZORI NOVOG
VEKA SVE JE BILNO NOVO,
BLIŠTAVO, I, NA SVOJ
NAČIN, **ČAROBNO**.

POD VOĐSTVOM DRŽAVE,
RADNICI SU IZGRADILI
MOŠKVI TOLIKO BRZO I
TOLIKO OGROMNU DA JE
NA TRENUTKE IZGLEĐALA
KAO TEK NEŠTO VIŠE OD
KONSTRUKCIJE ZUPČANIKA
I MOTORA.

MANJE GRAD, VIŠE
OGROMNA **MAŠINA** KOJOJ
JE UDAHNUT **ŽIVOT**.

I KAKO SU SE AUTOMATI
UZDIZALI, TAKO SU
DRUGI PADALI.

DA BI ZADRŽALA MOĆ,
VLADI JE BILA POTREBNA
VERA NARODA.

VERA U SVA DREVN
BOŽANSTVA, **PRIPJATA**,
LJEŠIJA, **MOROZKA** I DRUGA,
ZAKONOM JE ZABRANJENA.

ONI KOJIMA JE
MOLITVA BILA
POTREBNA,
MORALI SU
DA JE UPUTE
DRŽAVI
I NJENIM
IDOLIMA
ISKLESANIM
OD GRANITA I
GVOŽĐA.

PA IPAK, SVOG
DETINJSTVA SE
SEĆAM KAO
VREMENA **SREĆE**.

U ČVRSTOM ZAGRILJAJU **MAJKE**,
S NOVOM **IGRAČKOM** U
RUKAMA, GLEDAO SAM KAKO
ČOVEČANSTVO SMELO KORAČA
U VRLO NOVO DOBA I BIO SAM
ISPUNJEN RADOŠĆU.

A ONDA, NENADANO,
UZICA SE **PREKINULA**.

A IGRAČKA JE
ISPALA IZ MOG
STIŠKA.

OTRGAO SAM
SE I POJURIO
ZA NŃOM.

ĖONIO SAM TU
TRICARIJU DUBOKO,
SVE DO SAME
UTROBE GRADA.

DALEKO OD
POVRĖINE.

DALEKO OD
SVETLOSTI.

DALEKO
OD SVETA
LJUDI.

PA IPAK, I DALJE SAM TRČAO...

SVE DUBLJE...

SVE BRŽE...

DO MESTA GDE SE TLO TRE-SLO OD BRUJANJA MOĆNIH PODZEMNIH GENERATORA ŠTO SU OPSKRBLJIVALI ENERGIJOM CELU MOSKVV.

I IAKO MI JE BILo HLADNO, IAKO SAM BILo SAM, NISAM MOGAO STATI.

I TAKO SAM TRČAO...

...I TRČAO...

...I TRČAO.

SVE DOK TRČATI VIŠE NISAM MOGAO.

ZVALI SU IH
VOJNICI-UTVARE.

LETA 1812. NAPOLEON JE
DIGAO POLA MILIONA LEGIONARA
U POHOD NA RUSIJU, NADAJUĆI
SE DA ĆE JE POKORITI.

ZDROBLJEN
JE.

SAMO DESET HILJADA
NJEGOVIH LJUDI JE PRE-
ŽIVELO. PREOSTALI SU
OSTAVLJENI U STEPAMA,
DUŠA UTAMNIČENIH U LEDU.

SAD SU POSTALI ROBOVI,
KGB IH JE KORISTIO ZA
NAJMRACNIJE ZADATKE,
KOJE BI I NAJIZOPAČENIJI
UM TEŠKO MOGAO ZAMISLITI.

JER DRŽAVA SE NE MOŽE
IZGRADITI SAMO POMOĆU
TEHNOLOGIJE. STVARI MORAJU
POČIVATI I NA DUHOVNIM
VREDNOSTIMA.

NA KONTROLI.

IAKO SU MI KRICI TIH NESRE-
ĆNIH STVORENJA PARALI UŠI I
LEDILI KRV U ŽILAMA, ONA
NISU PREDSTAVLJALA PRETNJU.

SAMO SU PREKLINJALA
ZA SLADAK OSLO-
BADAJUĆI DODIR SMRTI.

ALI TAJ POKLON
NISAM MOGAO
DA IM PODARIM.

TUEZ-MOI!

LIBEREZNOUS!

A YEZ LA
PITIE!

DALJE, U ŠENKE, KROZ OSOVINE I DROBILICE ŠTO KIDAŠE MOJE TELO.

IZNAD MENE, SVE DALJE, ČULI SU SE VAPAJI VOJNIKA-UTVARA, KOJI SU ME MOLILI DA IH OSLOBODIM I PREPUŠTIM MILOSTIVOM BOGU.

ALI BOGOVA NEMA, NE NA OVOM MESTU. NE VIŠE.

I TAKO SAM NASTAVIO DALJE, PUTEK KROZ ŠUMU OSGROMNIH ČELIČNIH REBARA GRADA.

NE NOUS LAISSEZ PAS!

SEJOUR! MAINTENEZ-NOUS CHAUDS!

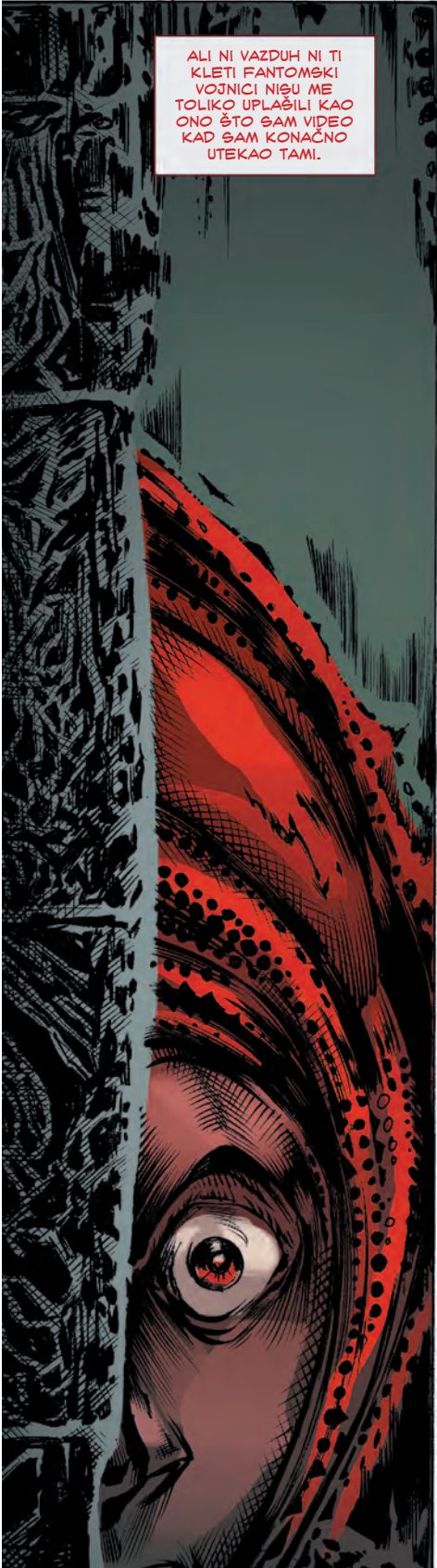

UPAO SAM U
ŽILU KUČAVICU,
TRANSPORTNE
TUNELE ISPOD
MOŠKVE.

TAMO KONAČNO
UGLEDAH SVETLOST.

PRIČA SE DA JE
RUŠKI VAZDUH
POPOT DUŠE KOJA
SE UVUČE U TELO
I ZALEDI TI KRV.

ALI NI VAZDUH NI TI
KLETI FANTOMSKI
VOJNICI NIŠU ME
TOLIKO UPLAŠILI KAO
ONO ŠTO SAM VIDEO
KAD SAM KONAČNO
UTEKAO TAMI.

*CRVENE
MAŠINE.*

UDARNA IGLA VLAŠTI
ČIJI SU MOĆNI
MALJEVI ISKLESALI
IMPERIJU.